

Czesław Skrzypczak

Wspomnienie o profesorze Czesławie Skrzypczaku

✘ 22 listopada 2012 roku zmarł tragicznie prof. dr hab. Czesław Skrzypczak, wieloletni pracownik naukowy Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa, a następnie Instytutu Ogrodnictwa w Skierniewicach. Studia na Wydz. Ogrodniczym Akademii Rolniczej w Lublinie ukończył w 1978 roku uzyskując stopień magistra inżyniera. W tymże roku rozpoczął pracę w tworzącej się Pracowni Fitopatologii Roślin Ozdobnych Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa w Skierniewicach zajmując się problematyką występowania, identyfikacji i szkodliwości patogenów cebulowych roślin ozdobnych i możliwości minimalizacji ich występowania. Pierwszym, wymiernym efektem naukowym tej pracy była obrona w 1986 roku rozprawy doktorskiej „Występowanie, szkodliwość i biologia fuzariozy i peniciliozy irysów holenderskich oraz możliwości ich ochrony”. W międzyczasie odbył 3-tygodniowy staż w Sadowniczej Stacji Badawczej w Wädenswil w Szwajcarii, następnie roczny staż w szklarniowej firmie Pierson w USA, pogłębiając swoją wiedzę z zakresu produkcji roślin ozdobnych pod osłonami. Po doktoracie przebywał 2-krotnie na 6-miesięcznych stażach naukowych w Instytucie Ochrony Roślin w Wageningen oraz w Stacji Badawczej Roślin Cebulowych w Lisse w Holandii. Bardzo bliska współpraca z pracownikami naukowymi tych placówek badawczych dała mu możliwość poznania problemów występujących w uprawie i międzynarodowym obrocie materiałem czy nasadzeniowym cebulowych roślin ozdobnych, a także zapoznania się z nowoczesnymi metodami izolacji i identyfikacji patogenów w roślinach i w glebie. Po powrocie do kraju dr Skrzypczak zainteresował się również zatrzymaniem tatarskim, który uprawiano wówczas jako jedną z roślin eksportowych na suche bukiety. Ważkim problemem w uprawie zatrzianu okazał się mączniak rzekomy, który powodował często wypadanie nawet 90% roślin już w pierwszym roku uprawy. Należało możliwie szybko przeprowadzić badania nad sprawcą choroby, warunkami jego rozwoju oraz źródłem patogena, a w końcowym etapie opracowanie metod minimalizacji strat. Rozwiązywany problem był przedmiotem pracy habilitacyjnej „Grzyby występujące na zatrzymaniu tatarskim oraz chemiczna ochrona tej rośliny przed mączniakiem rzekomym”, którą obronił w 2002 roku uzyskując stopień dr habilitowanego. W rok później został powołany na etat docenta w Instytucie Sadownictwa i Kwiaciarstwa. Dalsze lata pracy doc. Cz. Skrzypczaka to rozwiązywanie problemów pojawiających się na roślinach cebulowych i kłączowych oraz pogłębianie badań nad mączniakami rzekomymi. Było to wręcz konieczne, gdyż zagadnieniem tym zajmowało się w kraju tylko kilka osób. W ostatnich latach doc. Skrzypczak zainteresował się również mączniakami rzekomymi jeżyny bezkolcowej oraz winorośli. W styczniu 2011 roku uzyskał tytuł profesora z rąk prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Jego dorobek naukowy to około 70 publikacji naukowych, kilkadziesiąt streszczeń z międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, współautorstwo 4 książek o tematyce ochroniarskiej, 86 artykułów popularno-naukowych. Udzielił On setki porad zarówno naukowych jak i praktycznych.

Żegnając Czesława wiem, że do żalu po Jego odejścia oprócz nas, członków zespołu fitopatologów, dołączają się i inni pracownicy Instytutu Ogrodnictwa, fitopatolodzy z całego kraju oraz szerokie grono producentów roślin ozdobnych.

Prof. dr hab. Leszek B. Orlikowski
Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach